

«Боюсь поворухнутись... тишина...» (1957)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Боюсь поворухнутись... тишина...
Я ще не знав такої легкості й свободи:
Чи то весни колиска запашна
Мене гойднула в чисті небозводи,

Чи, може, хто з благословенним словом
До мене в душу стиха нахиливсь...
Не знаю, хто... не бачу... озовись!
У мене все на відповідь готово!

Нема нікого... тиха тишина...
Гойдається колиска запашна,
Течуть небес зелені й сині води...

Думки невиказані стали за порогом,
Рости, моя розбуджена тривого!
Я ще не знав такої легкості й свободи.

1957

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/boius_povorukhnutys_tyshyna